

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520010010
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1520010010.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Danice Veselovskej v trestnej veci obžalovaného V.C., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 4T/1/2020-151 zo 14. februára 2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. mája 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného V. Y., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/1/2020 zo dňa 14.02.2020 bol obžalovaný V. Y. uznaný vinným v bode 1) z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e/ Trestného zákona a v bode 1) a 2) z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe, že

1/ dňa 13.08.2019 v čase asi od 06.00 hod do 07.00 hod v Bratislave na H. ul. č. XX, na 3. poschodí, najskôr zazvonil na zvonček bytu č. 11 patriaceho pošk. G. J. a keď nikto nezareagoval, začal kopať do uzamknutých vstupných dverí tohto bytu, ktoré vykopol a vošiel dovnútra, kde sa zdržal asi 30 minút, počas ktorých najskôr kričal na v byte sa nachádzajúcu poškodenú H. J., aby hľadala jeho kľúče, že tam musia byť, potom chodil po byte tváriac sa, že ich hľadá a nakoniec sa snažil opraviť poškodené dvere, pričom tohto konania sa dopustil v krátkom čase po predchádzajúcom slovnom a fyzickom konflikte s poškodenou H. J., ku ktorému došlo v predmetnom byte, kedy poškodenú chytil za vlasy, hodil o zem, kde jej pritlačil ruky tak, že sa nemohla hýbať ani rozprávať a slovne sa jej vyhrážal, že ju rozreže na polovičku, na čo predmetný byt opustil, čím poškodenú vlastnicke nehnuteľnosti G. J. spôsobil škodu poškodením dverí v oblasti zámku a poškodením zárubne vo výške 134,- € a u poškodenej H. J. vzbudil dôvodnú obavu o zdravie a život,

2/ dňa 18.08.2019 asi o 00:30 hod v Bratislave na zástavke MHD Alfa sa stretol s poškodenou H. J., ktorej sa vyhrážal zabitím, na čo táto chcela nastúpiť do autobusu MHD, v čom jej zabránil, preto sa dala na útek, na jeho krik, aby zastavila ale zo strachu poslúchla a zastavila na Fedinovej ulici č. X v Bratislave, kde ju dohonil, udrel zavretou rukou do oblasti hlavy a kopol do rozkroku, následkom čoho spadla, na čo jej povedal, že má ísť pred ním, čo keď uposlúchla, idúc za ňou ju opakovane kopal do oblasti stehien a zadku, pričom prešli na Hálovú ulicu, kde ju hodil na zem a opäť ju kopal do oblastí celého tela, následne ju udrel päťou do nosa a znova viac krát kopol do rozkroku, pričom sa pošmykol a spoločne spadli na zem, kde ju začal škrtiť predlaktím, na čo ho poškodená pohryzla a potom jej začal vykrúcať ľavú nohu v oblasti kolena na rôzne strany, čo zopakoval niekoľko krát a od ďalších útokov na poškodenú upustil po vyrušení okoloidúcimi osobami, ktoré na neho kričali, na čo si sadol na múrik, kde ho následne našla hliadka PZ, čím svojím konaním u poškodenej H. J., vzbudil dôvodnú obavu o

zdravie a život a spôsobil jej úraz ľavého kolena - vyvrnutie s pravdepodobným natiahnutím vnútorného bočného väzu s predpokladaným časom liečenia do 7 dní,

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. k/, písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, na výkon ktorého bol postupom podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote uvedenej v ustanovení § 309 Trestného poriadku odvolanie obžalovaný V. Y., ktoré v mene obžalovaného odôvodnil jeho obhajca (čl. 155).

V písomných dôvodoch namietol nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona a v nadväznosti považuje uložený trest za neprimerane prísny, k čomu argumentoval: „Zdôrazňujem skutočnosť, že obžalovaný V. Y. priznal spáchanie prečinu, jeho spáchanie oľutoval v prípravnom konaní, aj v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní a prejavil účinnú snahu po náprave a zároveň navyše napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti. Obžalovaný dobrovoľne uhradil škodu spôsobenú trestným činom, čo sme preukázali na hlavnom pojednávaní listinnými dôkazmi. Zdôrazňujeme, že obžalovaný sa v minulosti nedopúšťal násilných trestných činov. Vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a na jeho snahu o riadny život počas podmieneného prepustenia z trestu odňatia slobody, možno dôvodne očakávať, že už samotné prejednanie veci v prípravnom konaní, resp. prejednanie veci v súdnom konaní postačuje na nápravu páchatel'a. Páchatel' pred spáchaním trestného činu sa riadne hlásil u probačného pracovníka, našiel si prácu a hľadal trvalý partnersky vzťah, čo mu bohužiaľ nevyšlo. Páchatel' sa chcel usadiť a viesť riadny život. Páchatel' čin oľutoval a plne si uvedomil svoje nezákonné konanie, ktorým spôsobil škodu, porušil domovú slobodu a vyhrážal sa inej osobe. Uložený trest 18 mesiacov považujem za neprimerane prísny, aj s ohľadom na poľahčujúce dôvody na strane obžalovaného V.a Y.ho. Navrhujem, aby Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 14.02.2020, sp. zn. 4T/1/2020, a obžalovanému V.ovi Y.mu uložil trest odňatia slobody v nižšej výmere, teda na dolnej hranici (12 mesiacov) trestnej sadzby pre trest odňatia slobody podľa ustanovenia § 194 ods. 2 Trestného zákona. Na splnenie účelu trestu, ktorý sa jeho uložením sleduje, musí byť trest uložený v primeranom rozsahu, pretože v opačnom prípade spôsobí opak toho, čo sa ním sleduje. Zastávam názor, že generálna prevencia nesmie byť podnetom na ukládanie neprimerane prísnych trestov, resp. generálna prevencia sa nesmie stožňovať s kolektívnym zastrášaním. Trestanie, ktoré by spôsobilo zbytočné útrapy, alebo by ešte väčšmi znižovalo ľudskú dôstojnosť, nemôže splniť svoj účel a aj v samotnej verejnosti namiesto odsúdenia páchatel'a v konečnom dôsledku vyvoláva skôr súcití odsúdeným, čím sa neposilňuje, alebo naopak oslabuje účinnosť trestného práva a aj účel samotného trestu. Rozsudok Okresného súdu Bratislava V, vyhlásený na hlavnom pojednávaní dňa 14.02.2020, považujem vo výroku o treste za vecne nesprávny a nezákonný, vydaný v rozpore so skutkovým aj právnym stavom veci. Týmto odvolaním napádam len výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 14.02.2020, sp. zn. 4T/1/2020, pričom odvolanie smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku zo dňa 14.02.2020 predchádzalo. Dôvody odvolania proti výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 14.02.2020, sp. zn. 4T/1/2020, doplním písomne samostatným podaním po doručení písomného vyhotovenia predmetného rozsudku. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhujem, aby Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd z dôvodov podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. a), b), d) a e) Trestného poriadku zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 14.02.2020, sp. zn. 4T/1/2020, a obžalovanému V.ovi Y.mu uložil trest odňatia slobody v nižšej výmere, na dolnej hranici (12 mesiacov) trestnej sadzby trestu odňatia slobody podľa ustanovenia § 194 ods. 2 Trestného zákona.“

Preskúmaná vec bola tunajšiemu súdu predložená na rozhodnutie o opravnom prostriedku dňa 02.04.2020.

Vec obžalovaného V.a Y.ho je vedená väzobne, nakoľko uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 7Tp/72/2019 z 20.08.2019 bol vzatý do väzby z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré

mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona Ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona Súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona

(a) Kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a) závažnejším spôsobom konania

Podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona Kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 319 Trestného poriadku Odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

V rámci konania verejného zasadnutia obhajca upozornil, že odvolanie doplnil podaním na okresný súd, k čomu predsedníčka senátu skonštatovala, že toto sa v spise nenachádza, na čo obhajca kópiu doručil jak súdu tak aj prokurátorky. V doplnení odvolania opätovne zdôraznil, že obžalovaný V. Y. napomohol príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti tak ako to má na mysli ustanovenie § 36 písm. n/ Trestného zákona, k čomu upozornil na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Tdo8/63/82016, ktorého právnu vetu odcitoval domáhajúc sa jeho aplikácie aj na preskúmanú trestnú vec obžalovaného. Aj na podklade tohto doplnenia dáva na zváženie priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona obžalovanému, v dôsledku uvedeného aj zníženia výmery uloženého trestu odňatia slobody „v nižšej výmere, na dolnej hranici (12 mesiacov) trestnej sadzby“

Na verejnom zasadnutí vykonanom pomocou videokonferenčného zariadenia v súlade s ustanovením § 61b Trestného poriadku obhajca obžalovaného uviedol: „ja sa pridriavam dôvodov písomného odvolania aj jeho doplnenia, zdôrazňujúc že môj klient sa ku skutku priznal, tento oľutoval, spôsobenú škodu v krátkom čase nahradil, napomáhal orgánom činným v trestnom konaní, poškodenej sa ospravedlnil, a preto si myslíme, že je na mieste akceptovať dôvody odvolania, znížiť obžalovanému

uložený trest aj z toho dôvodu, že v minulosti sa dopúšťal prevažne majetkovej trestnej činnosti, za násilnú trestnú činnosť odsúdený nebol, a preto navrhujeme zníženie uloženého trestu.“

Zástupkyňa krajskej prokuratúry považujúc rozsudok vo všetkých jeho výrokoch za správny a zákonný, navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný predniesol: „ja tiež považujem konanie na súde za správne, ale tiež súhlasím aj s návrhom môjho obhajcu, aby bol trest znížený, pretože ako povedal išlo z mojej strany o skratové konanie, ja som sa pani poškodenej ospravedlnil, stotožňujem sa aj s dôvodmi uvedenými v odvolaní a jeho doplnení.“

Na základe podaného odvolania, odvolací súd primárne skúmal, či nie sú dané podmienky pre niektoré z rozhodnutí uvedených v ustanovení § 316 Trestného poriadku a keďže zistil, že nie sú dané, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, odvolací súd prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Pri plnení revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že skutok bol súdom prvého stupňa ustálený na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Dôkazy boli vykonané spôsobom a v rozsahu a následne i vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku.

Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na jeho rozhodnutie, riadiac sa pri tom zásadou, že s rovnakou starostlivosťou treba objasňovať okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a vykonal dôkazy tak, aby mohol spravodlivo rozhodnúť.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, riadiac sa ustanovením § 168 Trestného poriadku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s produkovanými dôkazmi a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu.

Vo vzťahu k žalovanému skutku obžalovaný V. Y. na hlavnom pojednávaní, po tom ako bol poučený o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku a po poučení podľa § 257 ods. 5 až ods. 8 Trestného poriadku s tým, že ak urobí vyhlásenie o vine resp. nepoprie spáchanie skutku bude súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodovania považovať za priznanie spáchania skutku, pričom vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné ani odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, urobil vyhlásenie o vine (§ 257 Trestného poriadku), kedy predniesol: „cítim sa byť vinný zo spáchania skutkov ako je to uvedené v obžalobe a veľmi toho ľutujem. Chcel by som sa pani poškodenej ospravedlniť“ a na všetky otázky položené mu v súlade s ustanovením § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku odpovedal „áno“, prvostupňový súd vyhlásenie prijal a zároveň rozhodol, že vo vzťahu k priznaným skutkovým okolnostiam dokazovanie nebude vykonané a rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia.

Je potrebné dodať, že pred vyhlásením obžalovaného o vine, jeho obhajca predložil súdu doklad o úhrade škody (za zničenie dverí) poškodenej G. J. vo výške 134,-€ (čl. 146).

Správne potom postupoval súd prvého stupňa, keď uznal obžalovaného V.a Y. ho za vinného podľa podanej obžaloby a krajský súd dodáva, že vyhlásenie obžalovaného a následne prijatie tohto vyhlásenia súdom, tvorí prekážku, ktorá neumožňuje odvolaciemu súdu meniť priznaný skutkový stav ani právnu kvalifikáciu, nakoľko proti takémuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť, uznesenie je právoplatné, vykonateľné a preto ho nemôže meniť ani odvolací súd v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Vzhľadom na správne zistený skutkový stav a plnú trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného nepochybil okresný súd, keď konanie obžalovaného v bodoch 1) a 2) právne posúdil ako pokračovací

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a v bode 1) aj ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona, a takto uznal obžalovaného V.a Y.ho za vinného.

Čo sa týka druhu a výmery trestu okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne: „Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil s odpisom registra trestov obžalovaného, výpisom z evidencie priestupkov, rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/162/2009, trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T/153/2010 a uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 1Pp 27/2018. Oboznámil sa aj s dokladmi, ktoré založil do spisu na začiatku hlavného pojednávania obhajca obžalovaného a to dokladom o úhrade škody poškodenej G. J. - poštový poukaz zo dňa 05.02.2020, z ktorého vyplýva, že matka obžalovaného C. E. uhradila poškodenej G. Palackovej škodu vo výške 134,- eur a s dokladom od spoločnosti Kľúčová pohotovosť, s.r.o. zo dňa 13.09.2019, z ktorého vyplýva, že oprava zničených dverí spolu s materiálom a výjazdom na opravu bola vyčíslená na sumu 134,- eur. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ jedenásťkrát súdne trestaný. Naposledy bol trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp.zn. 33T/18/10 zo dňa 28.01.2011, právoplatným dňa 25.02.2011 uznaný vinným pre prečin podľa § 20, § 310 ods. 1 Tr. zák. a bolo u neho upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/153/10 zo dňa 12.10.2010. Týmto trestným rozkazom, s ktorým sa súd na hlavnom pojednávaní aj oboznámil a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.11.2010 bol obžalovaný uznaný vinným pre prečin podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a bol mu za to uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 2 mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia vo výroku o treste rozsudku Okresného súdu Piešťany sp.zn. 1T/184/2009 zo dňa 26.04.2010. Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil aj s rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 3T/162/2009 zo dňa 25.11.2010 právoplatným toho istého dňa, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným pre zločin podľa § 20, 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. a bol mu za to uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia vo výroku o treste vyššie citovaného trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 1T/153/2010. Z uznesenia Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn.1Pp 27/18 zo dňa 17.01.2019, právoplatným toho istého dňa, vyplýva, že obžalovaný bol podmiennečne prepustený a bola mu určená skúšobná doba s probačným dohľadom v trvaní 3 roky. Z výpisu z evidencie priestupkov obžalovaného vyplýva, že tento bol jedenkrát priestupkovo prejednávaný a to pre dopravný priestupok zo dňa 22.03.2019. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd u obžalovaného prihliadol na spôsob spáchania trestnej činnosti, na jej závažnosť, následok, na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj na osobu obžalovaného, jeho predchádzajúce odsúdenia a možnosti jeho nápravy a prevýchovy (§ 34 ods. 4 Trestného zákona). U obžalovaného boli zistené dve poľahčujúce okolnosti a to, že nahradil spôsobenú škodu (§ 36 písm. k) Tr. zák.) a, že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a túto oľutoval (§ 36 písm. 1) Tr. zák.). Priťažujúcou okolnosťou u obžalovaného bolo, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák) a, že už bol za trestnú činnosť odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zák.) Súd pri ukladaní trestu obžalovanému prihliadol taktiež na skutočnosť, že tento bol jedenásťkrát súdne trestaný prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, ako aj pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák., pričom z predchádzajúcich výkonov trestov sa nepoučil. V predmetnej veci sa dopustil dvoch prečinov a skutkov sa dopustil pár mesiacov po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu v dňoch 13.08.2019 a 18.08.2019 a to v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia, ktorá začala plynúť dňom 17.01.2019. Čo sa týka zavinenia a pohnútky zo strany obžalovaného súd konštatuje, že obžalovaný konal priamym úmyslom podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, nakoľko chcel a aj porušil záujem chránený Trestným zákonom. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby a to vo výmere 18 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Súd ukladal obžalovanému úhrnný trest podľa najprísnejšie trestného prečinu a to § 194 ods. 2 Tr. zák., pri ktorom trestný zákon stanovuje trestnú sadzbu od 1 do 5 rokov. Súd dospel k záveru, že takto uložený trest a to aj vzhľadom na jeho postoj k trestnej činnosti, ku ktorej sa v plnom rozsahu priznal a svoje konanie oľutoval, postačí na nápravu a prevýchovu obžalovaného, ako aj na zabezpečenie ochrany spoločnosti.“

Odvolací súd vo vzťahu k výroku o treste dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa a preto si osvojil dôvody a úvahy, ktorými tieto svoje zistenia a závery rozviedol a vysvetlil.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Pre ukladanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchateľovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchateľa k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest by mal postihovať iba páchateľa tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a 6 Trestného zákona, páchateľovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy tresty možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Krajský súd uložený druh a výmeru trestu súdom prvého stupňa považuje za správny, zákonný a tiež primeraný, pričom po dôslednom preskúmaní veci dospel k záveru, že správne bol spoločný úhrnný trest, pretože je potrebné postihnúť i mnohosť trestných činov jedného páchateľa a to uložením úhrnného trestu podľa trestného činu najprísnejšie trestného tj. podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona.

Teda k výroku o treste odvolací súd konštatuje, že pri úvahách o voľbe druhu trestu a jeho výmery vo vzťahu k obžalovanému V.ovi Y.mu prvostupňový súd dôsledne hodnotil všetky okolnosti významné pre rozhodnutie o treste, nepochybil ani pri úvahách súvisiacich s výrokom o treste a prihliadol na zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona) a v odôvodnení rozsudku sa dôsledne a konkrétne vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 a 5 Trestného zákona.

Taktiež vzal do úvahy spôsob spáchania činu, motív, spôsobený následok a pohnútku, ako aj jeho pomery a možnosť nápravy a konštatuje, že súd prvého stupňa nepochybil ani pri rozhodovaní o treste vo vzťahu k obžalovanému, keď s prihliadnutím na zistené poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona - tj. priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. k/ Trestného zákona, tj. pričínil sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu a zistené príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona - tj. spáchal viac trestných činov a § 37 písm. m/ Trestného zákona - tj. bol už za trestný čin odsúdený, aplikoval ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona, ale aj s prihliadnutím a akceptovaním znenia ustanovenia § 41 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého „ak súd odsudzuje páchateľa za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich“, uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov, pričom prichádza do úvahy uloženie úhrnného trestu odňatia slobody podľa trestného činu najprísnejšie trestného, tj. pri prečine porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona je trestná sadzba jeden rok až na päť rokov a postupom podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona (pomer príťažujúcich okolností a okolností poľahčujúcich je v rovnováhe) je potrebné trest ukladať v rozpätí od jedného roka do päť rokov, v ktorom rozpätí prvostupňový súd trest aj správne ukladal.

Teda uložený trest považuje krajský súd nielen za zákonný ale aj za spravodlivý, ktorý zodpovedá nielen zmyslu trestného konania, vrátane spravodlivého potrestania páchateľov, ale aj účelu trestu

vymedzeného v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona a ostatným rozhodným kritériám podľa ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Súd prvého stupňa zákonne rozhodol aj v otázke zaradenia obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona).

K námietkam obžalovaného V.a Y.ho, ktoré predstrel prostredníctvom obhajcu, v ktorých vytyka súdu prvého stupňa, že tento neaplikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona v dôsledku čoho potom trest ukladal v súlade so znením ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona (pri rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v rozpätí trestnej sadzby od 1 rok do 5 rokov), v súvislosti s čím zdôrazňuje stanovisko č. 44 trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017, krajský súd dodáva: v samotnom znení stanoviska je súdom daná len možnosť priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona, tj. nie obligatórna povinnosť takto postupovať. Odvolací súd dodáva, že každé vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní nemôže automaticky znamenať priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona. Nadriadený súd zvlášť dáva do pozornosti, že v osobe obžalovaného sa jedná o jedenásťkrát súdne trestaného, pričom žalovaných skutkov, {v bodoch 1) a 2) pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a v bode 1) aj prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona} sa dopustil v priebehu skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/162/2009, právoplatným dňa 25.11.2010, ktorým bol odsúdený V. Y. odsúdený K trestu odňatia slobody vo výmere 10 rokov, z ktorého trestu bol uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 1Pp 27/2018, dňa 17.01.2019 (!) podmienene prepustený s uložením skúšobnej doby s probačným dohľadom v trvaní 3 roky, tj. do 17.01.2021 a teda prejednávanych skutkov sa dopustil s odstupom šiestich mesiacov od právoplatnosti podmieneného odsúdenia.

Na priznanie poľahčujúcej okolnosti rozhodne nie je právny nárok tak ako sa mylne obžalovaný domnieva, pričom platí, že pri ukladaní trestu a určovaní jeho druhu a výmery je nutné prihliadať aj na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy, čo aj nadriadený súd vykonal a dospel k zhodnému záveru ako prvostupňový súd.

Potom krajskému súdu, najmä vzhľadom na osobu obžalovaného (11 krát súdne trestaného), sa uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, na výkon ktorého bol postupom podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, javí trestom dostatočným, tj. bol uložený jeden trest za pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona (v bode 1) a 2)) a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona (v bode 1)) za zbiehajúcu sa trestnú činnosť. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že v osobe obžalovaného V.a Y.ho sa jedná o recidivistu, na ktorého predchádzajúce uložené a vykonané tresty odňatia slobody nemali žiaduci výchovný vplyv a neprispeli k jeho prevýchove.

Opätovne vyhodnotil povahu a závažnosť prejednávanej trestnej činnosti, zvlášť fakt, že skutkov sa dopustil s odstupom piatich dní (dňa 13.08.2019 - skutok 1) a 18.08.2019 - skutok 2) a s odstupom 6 mesiacov od podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu predchádzajúcim odsúdením), prihliadajúc na predchádzajúce odsúdenia, osobné majetkové a iné pomery obžalovaného, ako aj možnosť jeho nápravy, najmä s prihliadnutím na to ako doterajší výkon trestov uložených predchádzajúcimi rozhodnutiami plní svoj účel, zvlášť pokiaľ ide o nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti (R 39/1971-I.) a vzhľadom na už vyššie rozobraté dospel k záveru, že postup, ktorý navrhuje obhajca (priznať obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona, čím by pomer poľahčujúcich okolností bol v prevahe nad okolnosťami priťažujúcimi - čo by mohlo mať zásadný vplyv na výmeru trestu) vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho kriminálnu minulosť a sťaženu možnosť jeho nápravy a prevýchovy, neprichádza do úvahy.

Čo sa týka uplatneného nároku na náhradu škody, tento bol riadne zo strany obžalovaného uhradený tak ako poškodená uplatňovala, v dôsledku čoho mu bola správne priznaná poľahčujúca okolnosť podľa

§ 36 písm. k/ Trestného zákona a teda nebol dôvod prvostupňovým súdom prijať akýkoľvek výrok o náhrade škody.

S poukazom na vyššie uvedeného odvolací súd nezistiac dôvod na zmenu rozsudku prvostupňového súdu, rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného V.a Y.ho ako nedôvodné, postupom podľa § 319 Trestného poriadku, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.